

Samoubilački terorizam

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 20 | Nivo: Fakultet za bezbjednost

UVOD

Samoubilački napadi koje izvode terorističke organizacije postali su u globalnom smislu sve rasprostanjeniji, zbog čega neophodnost procenijavanja stepena pretnje budućih napada dobija sve više na strategijskom značaju.

Dok se samoubilački napadi koriste u celom svetu stotinama godina, stepen u kome bi ova taktika mogla da se koristi radi izvođenja operacija je mnogo bolje shvaćena posle 11.09.2001. godine. Sve do tada ovaj tip terorizma je najčešće bio opisivao kao oružje očajnika i fanatika kojim se uglavnom postižu ograničeni rezultati. Napadima na Svetski Trgovinski Centar i Pentagon su prekretnica i za globalni terorizam i odlučnost i spremnost međunarodne zajednice za konačni obračun. Uklanjanje globalne terorističke pretnje, a time i najagresivnije vrste terorizma, samoubilačkog tipa, napokon je postala prioritetni zadatak međunarodne zajednice. Poslednjih meseci su gotovo dnevnim ritmom učestali samoubilački napadi na koalicione snage u Iraku i Avganistanu, te samoubilački napadi palestinskih grupa koje odbijaju mirovni sporazum sa Izraelom. Gledano u celini, tokom 2003. godine se širom sveta dogodilo više od pedeset različitih samoubilačkih napada, u kojima je ubijeno oko 650 ljudi, a dve i po hiljade je ranjeno. Delovi globusa koji su u prošloj godini bili najčešće pod udarom bombaša samoubica su tradicionalno Bliski istok, gde se u području Izraela i okupiranih područja Zapadne obale i pojasa Gaze pridružio i posleratni Irak; zatim tu je i Rusija, Avganistan, Indonezija, Maroko, Pakistan, Saudijska Arabija i Turska. U slučaju Turske i Maroka samoubilački napadi su ponovljeni u razmaku od nekoliko dana. Danas u svetu postoji desetak terorističkih organizacija sposobnih za izvođenje ovakvih terorističkih akcija; to su pre svega teroristička mreža Al Kaida, zatim trenutno neaktivni Tamiški tigrovi sa Šri Lanke, Kurdska radnička stranka (PKK) u Turskoj; tu su i neizbežne palestinske grupe Islamski pokret otpora - Hamas i Islamski Džihad, kojima se u poslednje vreme pridružila Brigada mučenika Al Aksa; čečenska grupa Al Ansar; libanski Hezbolah; egipatski Islamski Džihad i Gama al Islamija; oružana islamska grupa GIA iz Alžira; Laskhar-e Taiba u Kašmiru kao i manje poznata indijska grupa Barbar Khalsa. Listi treba pridodati i iračke militante čija politička pozadina još uvek nije do kraja poznata.

Nedavno sprovedena opsežna kvantitativna analiza samoubilačkih akcija američkog politikologa Roberta Papea (Robert A. Pape) pokazuje kontinuiran rast broja samoubilačkih napada u proteklih dvadeset godina. Sa otprilike tri izvedene samoubilačke akcije godišnje u osamdesetima, broj takvih akcija je narastao na desetak koliko ih se dogodilo tokom devedesetih, da bi u ovoj deceniji narastao na impresivnih pedesetak godišnje. Rezultati izgledaju još dramatičnije ako se broj izvedenih samoubilačkih napada stavi u odnos prema ukupnom broju terorističkih napada, koji je u znatnom padu. U odnosu na osamdesete godine, broj terorističkih akata u svetu je prepolovljen, tako da je 1987. godine u svetu bilo 666 različitih terorističkih napada, dok ih je 2001. godine bilo samo 348.

Prema izveštaju američkog kongresa iz 2003. godine samoubilački napadi od 1980. do 2001. godine predstavljali su svega 3% od ukupnih terorističkih napada širom sveta, ali su izazvali polovinu ljudskih žrtava, dok je od 2000. do 2003. godine oko 300 napada usmrtilo više od 5.300 ljudi u 17 zemalja.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com